

[Johan Asmussen.]

bør Danmark tiltræde disse ændringer og gøre det hurtigst muligt.

Udenrigsministeren (*Per Hækkerup*): Jeg takker de ærede ordførere for tilslutningen til forslaget. De har fremsat en række efter min opfattelse rigtige betragtninger vedrørende nødvendigheden og naturligheden af, at denne udvidelse af henholdsvis sikkerhedsrådet og ECOSOC bliver gennemført.

Flere af de ærede ordførere spurgte mig, om der er nogen reel udsigt til, at ændringerne bliver ratificeret af stormagterne, hvad der jo er forudsætningen, som allerede understreget, for at de bliver gyldige. Hertil kan jeg kun sige, at hvis $\frac{2}{3}$ af medlemmerne — bortset fra stormagterne — ratificerer, regner vi med, at både de stormagter, der har undladt at stemme, og de stormagter, der har stemt imod eller i hvert fald tilkendegivet en negativ holdning, vil ratificere. Jeg tror, at det problem, som har gjort, at et par af stormagterne har været tvivlende over for denne ændring, ikke så meget er selve udvidelsen, men derimod spørgsmålet om, hvilken majoritet der skulle findes i sikkerhedsrådet for gyldige beslutninger: om den skulle være 9 eller 10, og her er forslaget jo blevet, at den skulle være 9, mens nogle af stormagterne havde ønsket 10. Det er formentlig også ud fra et stormagtssynspunkt, at stormagterne jo opretholder deres vetoret, et forholdsvis underordnet spørgsmål, og man må derfor regne med, at hvis $\frac{2}{3}$ af medlemsstaterne beslutter sig til at gennemføre disse ændringer af pagten, vil stormagterne ikke påtage sig den politiske byrde, det ville være at forhindre det ved at undlade ratifikation, men nogen garanti kan jeg naturligvis ikke afgive; det vil de ærede medlemmer sikkert kunne forstå.

Det ærede medlem hr. Per Møller gjorde den bemærkning, at vi kunne ønske os videre ændringer i FN-pagten end de ændringer, der her er tale om. Jeg kan på regeringens vegne sige, at det er vi fuldstændige enige i. Vi mener, det ville være hensigtsmæssigt, om FN-pagten på en række områder blev styrket og udbygget. Men det har hidtil ikke været politisk muligt at komme igennem med videregående ændringer, og da jeg anser det for at være

politisk så værdifuldt, at vi får de ændringer, som her er foreslået, kan jeg erklære mig enig med det ærede medlem i, at vi bør tage de skridt, vi kan tage på nuværende tidspunkt.

Det ærede medlem hr. Kai Moltke omtalte det, vi nu er i færd med at foretage os, som lapperier og henviste til, at det hele ikke har nogen virkelig betydning, før Kina kommer med. Jeg anser nu dette for at være meget væsentlige lapperier, og jeg vil da også, når vi får lejlighed til at drøfte det i FN, undlade at gentage det ærede medlems ord om, at det kun er lapperier, at de afro-asiatiske lande nu får en rimelig repræsentation. Men jeg kan i øvrigt være enig med det ærede medlem i, at Kina bør have sin repræsentation i overensstemmelse med de faktiske forhold i Kina, d. v. s. at den kommunistiske regering i Kina bør have det mandat, som i henhold til pagten tilfalder Kina.

Det ærede medlem hr. Johan Asmussen gjorde forskellige betragtninger, som jeg skal knytte et par bemærkninger til.

Det ærede medlem sagde først, at dette her betyder vist hverken nogen større chance eller risiko for Danmark for at kunne blive medlem af sikkerhedsrådet. Der tror jeg det ærede medlem tager fejl. Forholdet vil nemlig være dette, at hvis der ikke sker en udvidelse af sikkerhedsrådets medlemstal, eller der ikke sker en udvidelse af ECOSOCs medlemstal, må man regne med, at der må ske en nyfordeling mellem de geografiske områder, som ville betyde, at Vesteuropas andel i disse to organer ville blive formindsket. Det, der altså sker, er, at vi for at opretholde nogenlunde den samme repræsentation — jeg siger: nogenlunde den samme repræsentation — som findes efter den nuværende fordeling, lægger nogle nye mandater på, som så overvejende kommer den afro-asiatiske landegruppe til del.

Det ærede medlem gjorde dernæst opmærksom på, at der er en vis forskel i fordelingen af de nye pladser henholdsvis i sikkerhedsrådet og i ECOSOC. Det hænger sammen med det forhold, at i sikkerhedsrådet har der været en gentleman-agreement om, at Østeuropa skulle have et sæde. Efterhånden som de nye lande er kommet til, har presset for at blive repræsenteret i sik-